

Gewoon over mensen

Gerijmd en ongerijmd

Opgedragen aan mijn zus Greetje

© 2019 C.M. van der Horn / Uitgeverij U2pi

Titel: Gewoon over mensen, Gerijmd en ongerijmd

Auteur: C.M. van der Horn

Uitgeverij U2pi BV, Den Haag, www.uitgeveriju2pi.nl

Druk: Jouwboekdrukkerij.nl

ISBN: 978-90-8759-905-8

NUR: 373

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

Gewoon over mensen
Gerijmd en ongerijmd

C.M. van der Horn

Gewoon over mensen, gerijmd en ongerijmd

- 7 Zoektocht
- 10 *Moet je haar zien*
- 11 Geluk, gelukkig zijn
- 13 Als ik ...
- 15 De mus
- 17 *Opa zat op zijn stoeltje*
- 18 Het gelijk
- 21 Mengvoer
- 23 Stelling van de dag
- 25 Het kastje en de muur
- 27 *Ze staat in de deuropening*
- 29 Herhaling
- 31 Geen enkel probleem
- 32 Zonnepanelen
- 35 De freule
- 37 *Ze mist het gezellige praatje*
- 38 Luisterkunst
- 41 Familiefeest
- 43 *In het benedenhuis op nummer 27*
- 45 De dorpsgek
- 47 Help, een dip
- 49 Dag dame
- 51 Een waar verhaal
- 53 Kleutertje
- 55 *Ze zat aan de keukentafel*

57	De hond
59	Pietje
61	Toos en Koos
62	Het goede doel
64	<i>Ze noemden hem gekke Henkie</i>
65	Vergaderen
68	Handy man
69	Ballade van een gelukszoeker
72	<i>Hij zat in de bus</i>
74	Er viel een blad van de boom
76	Hij en Zij
79	Eenzaamheid
81	<i>Meneer Jansen</i>
82	Maria
83	<i>Je zag haar weer sjouwen</i>
85	Dromen
87	Jij
88	Donkere dagen, er was eens ...
91	Mijn dierbaren
93	Liefde
94	Maart tweeduizend negentien
95	De Roerganger
97	Afscheid
99	Oneindigheid

Zoektocht

Verschil moet er wezen
zoals het leven gebiedt
De één heeft blond haar
de andere niet

Verschil moet er wezen
Zo mooi als je het ziet
Dit is een struik
en dat ruisend riet

Verschil moet er wezen
Geen blad is gelijk
niet aan een beuk
en niet aan een eik

Verschil moet er wezen
Als het om mensen gaat
is dat dan zinvol
of onzinnig gepraat

Verschil moet er wezen
niet nodig voor mensen
We boetseren en kneden ze
naar onze wensen

Verschil moet er wezen
Buurland met olieveld
pik je gewoon in
desnoods met geweld

Verschil moet er wezen
Machthebbers trekken hun grenzen
dwars door de roots
en culturen van mensen

Verschil moet er wezen
Mensen worden verdreven
Door oorlog en regime
is in hun land niet meer te leven

Verschil moet er wezen
Planten en dieren hebben een eigen gebied
Alleen voor mensen
is er een eigen plek niet

Verschil moet er wezen
Geen sneeuwvlok gelijk
Geen menselijk wezen
in boeken te lezen
Ik zoek en bekijk
Waarom is daarom
Altijd wat is omdat
Maar waar schuilt het geheim
dat alles wat leeft
gelukkig kan zijn

Wie kan leren
verschillen waarderen
zonder verlies van eigen terrein
Gewoon accepteren
dat verschillen er zijn

Vershil moet er wezen
niet omdat ik het zo wil
Alles bestaat in het leven
bij gratie van het verschil

Moet je haar zien! Een vrouw met een herenhoed, een paraplu en hoge leren laarzen.

Het is om je suf te lachen. Dat deden ze dan ook.

De jochies liepen een eindje met haar mee.

Toen ze geen vat op haar onbewogen gezicht kregen, zelfs geen blik die hun aanwezigheid verried, dropen ze af en hervatten hun spel.

Aan het eind van de straat ging de vrouw de hoek om, verdween uit het zicht. De laarzen knelden.

Ze hadden lang in de etalage gestaan bij een dure schoenwinkel. Dagelijks liep zij er langs en iedere dag werden ze mooier. Alleen te duur voor haar portemonnee. Totdat ze, onbegrijpelijk voor haar, afgeprijsd waren. Nota bene de helft!

De laarzen waren een halve maat te klein.

Aan het einde van de dag voelde dat verre van prettig.

Gelukkig was het niet ver meer. Daar was haar huis.

Ze diepte de sleutels op uit haar mantelzak en opende de deur.

Ze deed haar hoed af, zette de paraplu in de bak en trok de laarzen uit. Verlost van haar knellende schatten, schonk ze zichzelf een kop thee in en plofte neer in haar stoeltje voor het raam.

Daar zat ze dan, moe van een dag werken en keek naar spelende kinderen in de straat.

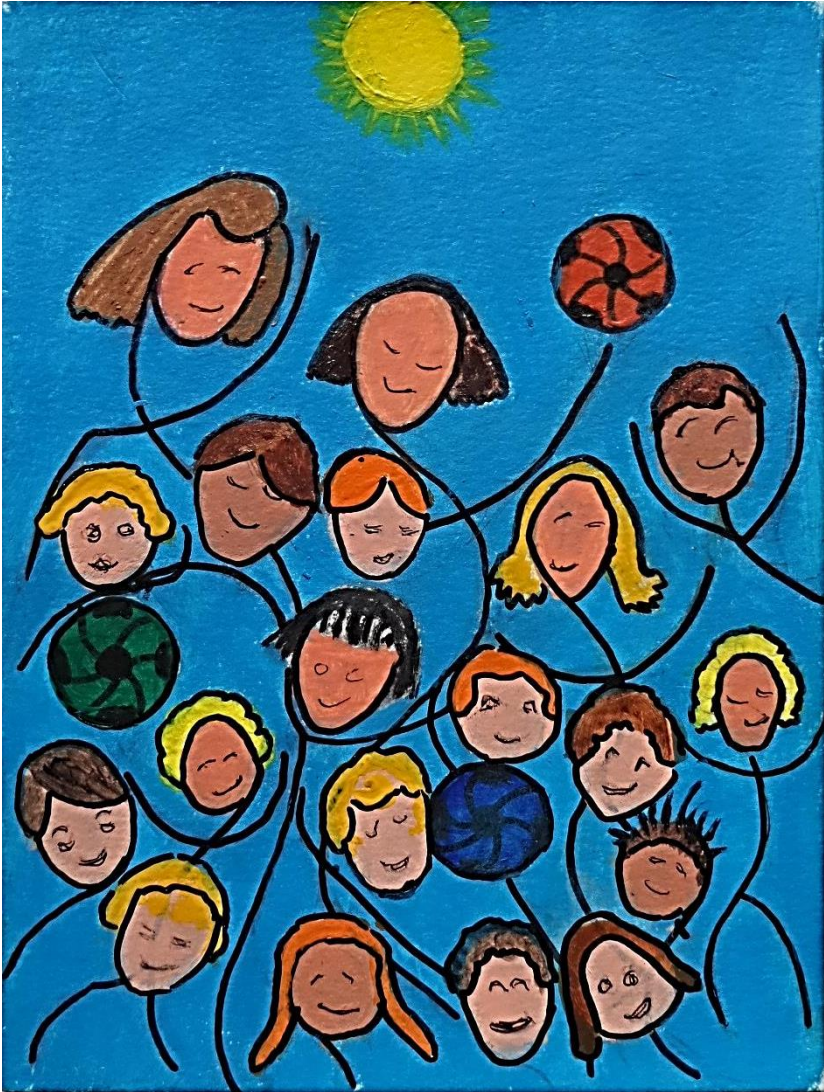
Geluk, gelukkig zijn

Scherven brengen geluk
Daarom niet zeuren
Of langdurig treuren
Wees gewoon reëel
Stukken worden nooit meer heel

Heb je geen geluk
Je gooit gewoon wat stuk
Een antieke vaas kun je niet eten
Pats boem, stuk gesmeten

Maar ..., laat de banden heel
Je hebt er nooit te veel
Familie, vrienden, broer en zus
Repareren is een hele klus!

Hanteer niet zomaar een houweel
Maar geef een kus, een aai, een streel
Echt niet moeilijk of bijzonder
Zij zorgen voor het grote wonder
Deze banden vallen niet stuk
Dat is pas ultiem geluk

Als ik ...

Als ik mocht willen wat ik zou
Weet u wat ik dan wou
Ik zou wedstrijden organiseren
Voor de dames en voor de heren
En niemand zou
Omdat hij zijn verlies niet kan verkroppen
Zijn tegenstander het ziekenhuis in schoppen

En wat wou ik nog meer
Ik zou iets doen aan het verkeer
Alleen veilige vrachtwagens rijden
Die kromme ongelukken vermijden
Geen oude reuzen met altijd pech
Dan zijn de meeste files weg

En wat ik nog meer willen zou
Een hemel, zo ongelofelijk blauw
Waaronder mensen en kinderen spelen
Niet vechten, maar gewoon samen delen
Zonder afgunst die alles verstoort
Muziek, een harmonisch akkoord

Ja, dat is wat ik wou
Dat is wat ik zou

De mus

Een oude man, gebogen is zijn rug
Sloft met zijn stokje naar het plein
Het gaat niet meer zo vlug
Bij het rode bankje moet hij zijn

Daar ploft hij neer
En slaakt een diepe zucht
Ziezo, daar zit hij weer
Dan kijkt hij naar de lucht

Zouden zijn vriendjes komen vandaag
De merels, spreeuwen en de mussen
Ze hebben vast een lege maag
En zit er een brutaaltje tussen

Dan haalt hij uit zijn zak
Om vogeltjes te lokken
Het goed gevulde pak
Met kruimels en met brokken

Hij strooit z'n lekkers uit
Ze komen aangevlogen
En vechten om de buit
Hij kijkt, pretlichtjes in de ogen

Hij amuseert zich goed
Zijn beste vrienden hebben veren
Er springt een musje op z'n voet
Dat kan hij wel waarden

Het musje kijkt hem aan
Zijn kopje schuin geheven
Vraagt heb ik het goed gedaan
Jou wat extra aandacht geven

Hij kijkt ook naar de mus
Zijn oogjes lijken gitten
Het brutaaltje kijkt hem aan
Twee glanzend zwarte pitten

In alle eenzaamheid
Geeft een brutale mussenblik
Zelfs voor een hele tijd
Je hart een blije kick

Hij gaat naar huis terug
De mus is weggevlogen
Het gaat niet meer zo vlug
Zijn rug is krom gebogen

De mus zit op de heg
Nog eenmaal kijkt hij rond
Dan sloft hij langzaam weg
Een glimlach om de scheve mond

Opa zat op zijn stoeltje voor het huis.

Ouwe Kees zat naast hem. Ouwe Kees bewonderde opa enorm. Opa kon zulke wijze dingen zeggen.

“Je moet niet meteen met je vuist op tafel slaan” of “denk daar nog eens over na”, zulk soort dingen zei opa. Heel anders dan dolle Jan, “trek het je niet aan”, was altijd zijn advies.

Met lange Gerrit hadden zij gevierd een vaste tafel in het eetzaaltje van het huis. Gerrit was stil, zei nooit iets.

Opa had een tas onder zijn bed staan met daarin een fles cognac. Die brachten zijn kinderen voor hem mee. Elke middag precies om vier uur dronk opa tien slokjes uit de fles. Als hij de tel kwijtraakte, begon hij opnieuw.

Dat was ook één van opa's wijsheden: opnieuw beginnen.

Maar de bewondering van ouwe Kees werd nog groter, toen de dame van het huis vroeg: “Wil een van de heren voorbidder zijn bij de maaltijden?”

“Dat wil ik wel zijn”, zei opa.

Opa bad altijd met luide stem. Iedereen kon hem goed verstaan. Elke dag vlocht opa een vermaning aan één van de huisgenoten in zijn gebed. Zoals dankbaar zijn voor de hulp of meewerken met onder de douche gaan. Ouwe Kees luisterde eerbiedig.

Dolle Jan trok het zich niet aan.

En lange Gerrit zei niets.

Het gelijk

Je hebt een standpunt ingenomen
kijkt naar de golven van de zee
Achter je liggen de duinen
Daar heb jij totaal niets mee

Je ziet alleen de blauwe golven
vanaf de einder tot de ree
Achter je de groene duinen
maar voor jou telt groen niet mee

Blauw, blauw, golven blauw,
de enige juiste kleur
De kleur die past precies bij jou
Je verft hem op je deur
Ieder die hier binnengaat
weet precies waar jij voor staat

Maar kom je in beweging
stapt een kwartslag uit de rij
Ontdek het gele strand, oranje vlaggen
Je hebt er dan twee kleuren bij

Ga je nog wat meer bewegen
Je stapt een halve slag opzij
Witte huisjes, rode daken
Je krijgt er weer twee kleuren bij

Maar blijf je staan
dan zijn er alleen de golven
de golven van een blauwe zee
Ze hebben je zowat bedolven
Bepalen heel je wel en wee

Je meet alleen met blauwe golven
Ieder heeft zijn kleur en kijk
Bepalend is het eigen standpunt
En zo heeft iedereen gelijk